

ב"ל (תל-אביב-יפו) 2249-10 - נזהה גמל נ' המוסד לבטוח לאומי

ב"ל (תל-אביב-יפו) 2249-10 - נזהה גמל נ' המוסד לבטוח לאומימחוזי עבודה תל-אביב-יפו
ב"ל (תל-אביב-יפו) 2249-10

נזהה גמל

ע"י ב"כ עו"ד עבד אלנא נאשף

נגד

המוסד לבטוח לאומי

ע"י ב"כ עו"ד מרב חבקין

בית דין אזורי לעבודה בתל-אביב-יפו

[01.02.2013]

כב' השופטת שרה מאירי-אב"ד

נציג ציבור מעבידים מר יגאל סעדיה

פסק דין

1. בפנינו תביעה שהגישה התובעת כנגד החלטת הנתבע, שדחה תביעתה לדמי לידה מ-16.8.09, לפי סעיף 296 לחוק הבטוח הלאומי(נוסח משולב), התשנ"ה-1995.
2. בכתב הגנתו עתר הנתבע לדחיית התביעה.
- התובעת הגישה (ב-7.12.08) תביעתה לדמי לידה, בגין לידה (מ-23.3.08) וללא אשור מעסיק.
- התובעת התבקשה להגיש אשור מעסיק או תלושי שכר בחתימה וחותמת מקוריים ומשלא השיבה, נשלחה לה תזכורת. משלא הגיבה - נדחתה תביעתה.
- ב-16.8.09 הגישה בשנית תביעתה, שוב ללא חתימה/אשור המעסיק ותביעתה נדחתה עפ"י סעיף 296 לחוק, משהוגשה שנה לאחר הלידה.
3. ביום 19.10.10 התקיים דיון מוקדם בפני כבוד השופטת ו. סאמט:
- ב"כ התובעת טען כי תלושי השכר עם חותמת המעסיק נשלחו רק לפני כחודש. עוד נטען כי המעסיק סרב לחתום.
4. ביום 8.9.11 הגישה התובעת, באמצעות ב"כ, כתב תביעה מפורט ותצהיר התובעת ובעלה.
- טוענת התובעת כי המל"ל החזיר לה פעמיים את התביעה, כי פנתה, מספר פעמים, דרך גיסתה למעסיק - שדחה כל פעם את מסירת התלושים בטענה אחרת ורק לאחר פניות רבות למעסיק הומצאו התלושים עם חותמת וחתימה והם נשלחו לבטל"א.
5. דיון שנקבע ל-29.4.12 לא התקיים, משהתובעת אחרה לדיון.

ביום 11.11.12 נשמעו עדויות התובעת ובתום הדיון סיכמו ב"כ הצדדים טענותיהם.
6. המסמכים

* נ/1 - מכתב הנתבע מ- 18.12.08 בו נתבקשה להמציא (תוך 21 יום) אשור חתום של המעסיק ותלושי שכר לתקופה 2.08-4.07.

* נ/2 - תזכורת לנ"ל מ- 13.1.09 (וכי אם לא תגיש תוך 15 יום - תדחה תביעתה).

* נ/3 - הודעה על דחיית התביעה (הודעה מ- 28.1.09) בשל אי המצאת מסמכים (ואם תמציאם תוך חצי שנה, יראה כאילו הוגשה התביעה במועד הגשתה הראשון).

* נ/4 - תלושי שכר של התובעת לחודשים 2.08-4.07 שהודפסו ב- 11.5.08 (ללא חתימה וחותמת המעסיק).

* נ/5 - טופס 106 לשנת 2007 (הודפס 12.5.08) נושא חותמת וחתימת המעסיק.

* נ/6 - מכתב הנתבע לתובעת מ- 18.8.09 המחזיר לה התביעה לדמי לידה מ- 16.8.09 בו נדרשה לחתום ולהחתים המעסיק (במקומות שסומנו), לצרף מכתב מעסיק על תאריך סיום העבודה ותוך ציון מודגש כי יש להגיש התביעה לא יאוחר מ- 12 חודש מיום הזכאות הראשון לחופשת הלידה (מכתב שחזר בדואר רשום משלא נתקבל ע"י התובעת).
* נספח 1 לתצהיר התובעת - לידה מ- 23.3.08.

* תלושי שכר של התובעת (זהים לנ"ל) הנושאים חתימה וחותמת של המעסיק (בלא שצוין מתי חתם עליהם המעסיק).

* תביעה לדמי לידה (צורפה להגנה) הנושאת חותמת המל"ל מ- 7.12.08 על גביה שורטטו 2 קווים (כבטול) וציון "לא חתומה".

- בפועל למעט פרטי התובעת ופרטי חשבון הבנק - לא פורט בתביעה דבר (גם לא תאריך הלידה!).
7. ולהכרעתנו -

א. אין חולק כי התביעה לא הוגשה כדבעי:

כך, אין איזשהם פרטים, כנדרש בטופס, לא ל"פרטי הלידה", לא על מקום העבודה האחרון, אין תאריך ליד חתימת התובעת וכל שנדרש המעסיק לפרט (פרטיו, תנאי העבודה, השכר וחתימתו) - נותר ריק.
בהתאם, כעולה גם מנ/1-3, כדין הוחזרה לתובעת התביעה וכדין אף נדחתה, כאמור בנ/6 ובמכתב הדחייה שצרפה התובעת לתביעתה.

ב. אין לשכח כי אין בפנינו, ולו בדל ראייה, למועד בו הגישה התובעת את התלושים חתומים ע"י המעסיק. כך, מקובלת עלינו הצהרת ב"כ התובעת בדיון הקד"מ (19.10.10) ולפיה, רק לפני חודש נשלחו תלושי השכר עם חותמת המעסיק.

גם בכך די כדי לקבוע כי כדין דחה הנתבע התביעה. כך גם בתצהירי התובעת והבעל אין כל התייחסות לעניין זה והתובעת "מסתפקת" באמירה: "לאחר פניות רבות שעשיתי למעסיק דרך גיטתי הומצאו התלושים עם חותמת וחתימת המעסיק והם נשלחו לביטוח לאומי" - דא עקא, המעסיק לא העיד בפנינו ולמצער, אף לא הגישה. כך גם, אין בפנינו איזשהי ראיה/טענה מתי היו ה"פניות הרבה" ומתי "הומצאו" התלושים ע"י המעסיק ואף לא מתי "נשלחו" לנתבע! - וכל אלה, חרף הדברים שנאמרו בדיון הקד"מ, (גם) מהם ודאי נקל היה לדעת מהם הנתונים החסרים. כך גם התובעת אינה מתמודדת עם החזרת התביעה אליה, פעמיים, כל פעם בלוויית מכתבים המבהירים החסר וחשיבות עיתוי ההגשה!

כך גם אין איזשהי ראיה מדוע לא הגישה, למצער, כל המתחייב בתוך 6 חודשים מנ/3. גם תמוה מדוע נדרשו לתובעת 9 חודשים מהלידה להגיש התביעה, ודאי לאור טענתה כי בעלה הגיש אותה... גם לאור כל אלה - בדין נדחתה התביעה.

ג. אין לשכוח כי התובעת קוראת וכותבת עברית. כך גם אין לשכוח כי בתחילה טענה כי בעלה הגיש התביעה, ואח"כ כי היא והוא הלכו יחד להגישה.

התובעת אישרה קבלת מכתבי הנתבע בסמוך לתאריכם - ואינה מסבירה מדוע לא פנתה למל"ל. כך הוסיפה כי גם היא הלכה למעסיק ובנגוד לתצהירה (לפיו ביקשה מגיטתה); טענה שלא נזכרת בתצהירה. עוד יש להזכיר - בעדותה טענה כי חודש לפני הלידה הייתה בחופשה (מה שרלוונטי לתאריך הקובע, ודאי לאור סיפא נ/6...). אין להבין גם שהיו הגדול בפעולת התובעת, ודאי לאור טענתה בפנינו כי יום אחרי שהשאירה אצל המעסיק את התלושים, בבקשה חתימה - הודיעה לה המזכירה, שהמעסיק סרב. כך גם אין לתובעת הסבר מדוע לאור זאת, לא פנתה מידית לנתבע.

כך, בנגוד לטענה כי הגישה (בדצמבר 2008) התלושים שקיבלה מדי חודש, הופנתה לנ/4 ממנו עולה, כאמור, כי הודפסו ב- 11.5.08 - ואז משיבה שלא היו לה והבוס שלח לה בדואר - מה שמתמיה יותר, שהרי אם שלח לה אותם, לבקשתה, חודשיים אחרי הלידה - האמנם, יסרב (רק) לחתום עליהם? ותמיהה נוספת - גם מקבלתם בערך במאי, נדרשו לתובעת עוד 7 חודשים לפנייה הראשונה למל"ל! ולכל אלה, כולל לשאלה מתי קיבלה ט' 106 - אין היא זוכרת משעבר הרבה זמן...

בפועל, קשה היה לקבל מהתובעת גרסה ברורה ואחידה, ולו לשאלה אחת. כך, את התביעה השניה מילא הבעל, הוא שהלך למל"ל, היא לא הייתה כדי לחתום על הטפסים (??) ואינה יודעת היכן התביעה שהחזירו לה, לטענתה, בפעם השנייה. כך, אינה יודעת אם כשהבעל נסע לבטל"א ומסר התלושים החתומים (בנגוד לתצהירה, בהם נטען ששלחו התלושים), הגיש במצורף גם טופס תביעה.

כך, בנגוד לעדות התובעת (עמ' 1 לפרוטוקול בכתב יד) טען הבעל כי כתב היד בתביעה מ- 12.08 הוא שלו (עמ' 19 שורה 21-23) וכך גם בנגוד לטענתה (עמ' 2 לפרוטוקול בכתב יד) טען הבעל כי הוא לבד הלך לסניף בדצמבר (עמ' 19 שורות 18-20) ואח"כ, כשעומת עם חתימתה - אינו זוכר, יכול להיות שהלכה אתו.

כך, תמוה כי התובעת והבעל טוענים להחזר תביעה שניה, אין הם מציגים אותה ומנגד מכתב הנתבע נ/6 (שחזר לנתבע כבלתי נמסר, צורפה לו התביעה השניה) - ואין בפנינו הסבר לפער זה! ד. מסקנתנו מכל אלה כי בדין דחה הנתבע את התביעה שהוגשה בחסר, ללא כל הנדרש והמתחייב ובלא שיש בפי התובעת הסבר ראוי לעיתוי הגשת המסמכים והתביעה ולשיהוי הרב בפעולתה, שגרם כאמור - לדחיית תביעתה. ודאי כך, משהתובעת ובעלה אישרו קבלת כל המכתבים מהנתבע (למעט נ/6) ולא הוכיחו כי פנו לנתבע על מנת שידון בתביעה בהעדר המסמכים החסרים, תוך הבהרה כי "המעסיק מסרב" לחתום עליהם - טענה שכשלעצמה, אף היא לא הוכחה! ונזכיר - אין מדובר בשאלה אם סביר שיזכור או לא את המועד בו פנה בע"פ לסניף (כנטען), אלא אם כך טען (לא שניגש למל"ל, אלא שטען בפני פ"ת כי המעסיק מסרב לחתום!) ואם כך הוכח (למי פנה, מה נענה ומה עשה אח"כ)!

משלא הוכח בפנינו כי התובעת פעלה כמתחייב או כי הגישה תביעתה כדין ובמועד - בדין דחה הנתבע התביעה. אין צו להוצאות.

ניתן היום, כ"א שבט תשע"ג, (1 פברואר 2013), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.